अन्वयादिविभिन्नानां यथा सख्यमनीप्सितं। नैषी
र्विरोधमप्येवं सार्द्धं पुरुषवानरैः॥१३२॥

अन्वेत्यादि। यथा नरादीनां अन्वयादिभिर्दूरविभिन्नत्वात् ज०म०
सख्यमनीप्सितं आत्मनिष्टं एवं पुरुषवानरैः सार्द्धं विरुद्धमपि
नैषीः नेष्टवानसि॥१३२॥

अन्वयेत्यादि। ब्रूहि दूरविभिन्नानामित्यादि यदुक्तं तदुत्त भ०
रमिदं अन्वयादिविभिन्नानां नरवानररक्षसां यथा सख्यमनी
प्सितं नेष्टं विरोधमप्येवं पुरुषवानरैः सह नैषीः न दुष्ट
मायोगे टी॥१३२॥

विराधं तपसां विघ्नं जघान विजितोयदि। वरो
धनुर्भृतां रामः सकथं न विवक्षितः॥१३३॥

विरेत्यादि। तपसां विघ्नं विराधं विहन्यतेऽस्मिन्निति घञर्थे ज०म०
कविधानमिति कः तादृक् कृच्छ्रेणापि हन्तुं न दोषायेति दर्शयति
धनुर्भृतां वरः श्रेष्ठः सन् विजितोऽभिभूतोऽपि रामोयदि जघान
स कथं न विवक्षितः यतोराममपयशो जितवान्॥१३३॥

विराधमित्यादि। एकोद्वाभ्यामिति यदुक्तं तदुत्तरमाह भ०
धनुर्धराणां श्रेष्ठोऽपि रामः आदौ विजितोऽभिभूतोऽपि सन्
पश्चात्तपसां विघ्नमन्तरायं विराधं यदि जघान तदा कथं स